

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap, amely azon alapul, hogy az alperes megsértette a 2004/18/EK irányelv 2. cikkét és 30. cikkének (3) bekezdését, amennyiben:

- az ajánlat benyújtására vonatkozó információkat nem tette ugyanolyan módon és minőségben hozzáférhetővé valamennyi, a közbeszerzési eljárásban résztvevő személy részére;
- a nyertes ajánlattevő részére hátrányosan megkülönböztető módon szolgáltatott információt, ami által ezen ajánlattevő előnyre tett szert, mivel ajánlatát kijavíthatta; és
- a tárgyalást úgy folytatta le, hogy az alperes befolyásolta az eljárás eredményét azáltal, hogy csak egyes résztvevőktől kért kiegészítő tájékoztatást, illetve pontosításokat, amivel megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az átláthatóság elvét.

(¹) Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.)

2011. július 26-án benyújtott kereset — Symfiliosi kontra FRA

(T-397/11. sz. ügy)

(2011/C 282/70)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Symfiliosi (Nicosia, Ciprusi Köztársaság) (képviselő: L. Christodoulou ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének 2011. május 23-i határozatát, amelyben az F/SE/10/03 — 12. rész Ciprus közbeszerzési eljárásban az első keretmegállapodást a First Elements részére, a második keretmegállapodást pedig a Symfiliosi részére ítélte oda;
- az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy fő jogalapra hivatkozik, amellyel azt állítja, hogy az Ügynökség nem indo-

kolta a határozatát. Lényegében vitatja továbbá az ajánlatok értékelését, azt állítva, hogy az önkényes, ésszerűtlen és jogellenes volt.

2011. július 29-én benyújtott kereset — Banco Santander és Santusa kontra Bizottság

(T-399/11. sz. ügy)

(2011/C 282/71)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperesek: Banco Santander, SA (Santander, Spanyolország), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spanyolország) (képviselők: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero és M. Muñoz de Juan ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa elfogadhatónak a kérelemben foglalt megsemmisítési jogalapokat, következésképpen semmisítse meg a határozat 1. cikkének (1) bekezdését, amely a társasági adóról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt szövege (TRLIS) 12. cikkének (5) bekezdését állami támogatásnak minősíti;
- másodlagosan semmisítse meg a határozat 1. cikkének (1) bekezdését annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése állami támogatásnak minősülő elemeket tartalmaz, amikor azt többségi részesedések megszerzéseire alkalmazzák;
- harmadlagosan semmisítse meg a határozat 4. cikkét annyiban, amennyiben az a jelen keresettel megtámadott végleges határozatnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzététele (HL 2011.5.21.) előtt megkötött ügyletek vonatkozásában rendel el visszatérítést;
- negyedlegesen semmisítse meg a határozat 1. cikkének (1) bekezdését, és ötödlegesen a 4. cikkét annyiban, amennyiben azok mexikói, egyesült államokbeli és braziliai ügyletekre hivatkoznak, és
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén az üzleti és cégtérkére alkalmazott adózási amortizációról szóló, 2011. január 12-i C(2010) 9566 bizottsági határozat ellen irányul.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a szelektivitás fogalmának elemzése és a szóban forgó intézkedés állami támogatásnak való minősítése során megvalósuló nyilvánvalóan téves jogalkalmazásra alapított jogalap.

— A felperes szerint a Bizottság nem bizonyította, hogy a vizsgált adóügyi intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében véve „bizonyos vállalkozások[at] vagy bizonyos áruk termelésé[t]” előnyben részesíti. A Bizottság mindössze annyit állapít meg, hogy az említett intézkedés szelektív, mivel csak külföldi (ebben az esetben nem EU-tag harmadik országokban illetőséggel rendelkező) társaságokban való részesedésszerzésre alkalmazandó, a belföldi társaságokra pedig nem vonatkozik. A felperes úgy véli, hogy ez az érvelés téves és önmagának ellentmondó: az a tény, hogy a vizsgált intézkedés alkalmazása — bármely egyéb adószabályhoz hasonlóan — bizonyos objektív követelmények teljesítésén alapul, az intézkedést nem teszi sem *de iure*, sem *de facto* szelektívvé. A Spanyolország által előadott adatok bizonyítják, hogy általános, *de iure* és *de facto* minden, a spanyol társasági adó hatálya alá tartozó társaság felé, a méretétől, jellegétől, tevékenységi körétől vagy eredetétől függetlenül nyitott intézkedésről van szó.

— Másodszor, a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének *prima facie* eltérő bánásmódjától távol áll a szelektív előny létrehozása, és az arra szolgál, hogy adózási szempontból egyenlően kezeljen minden részvénytársasági — akár belföldi, akár külföldi — ügyletet. Harmadik országokban komoly akadályokba ütköznek, illetve a gyakorlatban lehetetlenek az egyesülések; ezzel szemben belföldön lehetségesek, és ez utóbbi esetben ismerik el az üzleti és cégértékre alkalmazott amortizációt. Következésképpen a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése nem tesz mást, mint kiterjeszti az ilyen amortizációt a harmadik országok társaságaiban való részesedésszerzésre, amely ügyletek a belföldi egyesülések legközelebbi — és megvalósítható — funkcionális megfelelői, és ebből következően a spanyol rendszer lényegének és logikájának képezik részét.

— A Bizottság téved, amikor úgy véli, hogy a harmadik országok vállalkozásaival való egyesülési ügyleteknek nincs akadálya, következésképpen téved a szelektivitás megállapításához szükséges hivatkozási rendszer meghatározásakor, és az adósemlegességre vonatkozó érveik elutasításakor. Különösen téved az Egyesült Államokban, Brazíliában és Mexikóban végrehajtott ügyletek vizsgálatában.

— Másodlagosan a határozatot legalább annyiban kellene megsemmisíteni, amennyiben harmadik ország olyan társaságai feletti többségi irányítás megszerzésére vonatkozik, amelyek a belföldi egyesülések helyzetével azonosak, és ezért a spanyol rendszer lényegével és logikájával igazolhatók.

2. A második, az intézkedés kedvezményezettjének meghatározásában elkövetett téves jogalkalmazásra alapított jogalap.

— Harmadlagosan, és ha a Törvényszék mégis azt állapítaná meg, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése állami támo-

gatási elemeket tartalmaz, amely helyzet nem áll fenn, a Bizottságnak kimerítő gazdasági elemzést kellett volna végeznie annak meghatározása érdekében, hogy kik az esetleges állami támogatás kedvezményezettjei. A felperes szerint a (részesedések túlzott vételi árában megmutatkozó) támogatás kedvezményezettjei a részesedések értékesítői, és nem — ahogyan azt a Bizottság állítja, az említett intézkedést alkalmazó spanyol vállalkozások.

3. A visszatérítés elrendelése időbeli hatályának kijelölését érintő harmadik, a jogos bizalomhoz való jog általános elvének megsértésére alapított jogalap.

— Negyedlegesen, és arra az esetre, ha a Törvényszék azt állapítaná meg, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése állami támogatásnak minősül, a Bizottság megsérti az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlatát azzal, hogy a bizalomvédelem időbeli terjedelmét a vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat közzétételéig (2007. december 21.) korlátozza, ebből következően az ezen időpontot követően végrehajtott ügyletek visszatérítését rendeli el (kivéve az Indiában és Kínában végrehajtott többségi részesedések megszerzésére vonatkozó ügyletek esetét, amelyekben a jogos bizalmat 2011. május 21-ig, a végleges határozat közzétételének időpontjáig kiterjeszti, mivel úgy véli, hogy ezekben az esetekben a nemzetközi egyesülések ténylegesen kifejezett jogi akadályokba ütköznek).

— A felperes azt állítja, hogy a Bizottság gyakorlata és az ítélkezési gyakorlat értelmében a vizsgálati eljárás megindítása nem határozza meg előre az intézkedés jellegét, következésképpen nem szolgálhat az időbeli hatály végeként, hanem ez utóbbinak mindenesetre a végleges határozat Hivatalos Lapban való közzétételével kellene egybeesnie.

— Másrészt a határozat által az eljárást megnyitó és lezáró határozat alkalmazása között elismert jogos bizalom vonatkozásában meghatározott anyagi határok — a kínai és indiai többségi ügyletekre való szűkítés — nem igazolhatók. Az említett jogos bizalomnak az ítélkezési gyakorlat szerint ki kellene terjednie a bármely harmadik országban kötött ügyletre.

2011. július 29-én benyújtott kereset — Altadis kontra Bizottság

(T-400/11. sz. ügy)

(2011/C 282/72)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Altadis, SA (Madrid, Spanyolország) (képviselők: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero és M. Muñoz de Juan ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság